

nødsagede til at lade Ejendommen gaa for Buddet, uagtet de derved tabe en Del af deres Tilgodehavende. Jeg kan som sagt ikke indse, hvorfor den Panthaver, der kan lade sig Ejendommen udlægge, skal have en saa enorm Fordel i fistal Henseende sammenlignet med dem, der maa lade sig give Hammerslag. Derfor forekommer det mig at være en Bestemmelse, som ikke bør have sin Plads paa denne Lov, ganske affet fra de finansielle Betæneligheder, og som heller ikke i og for sig fortjener Billigelse. Jeg mener, at naar man kunde og vilde give Afstald paa en saa betydelig Statsindtægt, er der i alt Fald overmaade god Grund til at overveje, om man dog ikke burde anvende dette Beløb paa anden Maade end netop til en saadan Begunstigelse for en Panthaver, der lader sig Ejendommen udlægge. Jeg skal paa dette Stadium indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Oyeblik: En stor Del af det høje Rigs Medlemmer vil jo erindre, at det nu her atter foreliggende Lovforslag var Genstand for en udførlig og efter Udvalgets Bestræbelser saa omhyggelig Behandling som muligt, den Gang vi havde det for i Fjor, og som Medlem af Udvalget vil jeg derfor tillade mig at udtale et Par Ord om den Maade, hvorpaa jeg vilde ønske, at Tinget med samme Samstemmighed som i Fjor vilde gaa ind paa Lovforslaget med en enkelt Ændring, saaledes som det foreligger. Lovforslaget er jo af en saa omfattende Bestaffenhed, at det kan give Anledning til mange Udtalelser baade ved den ene og den anden Lejlighed, men jeg finder ikke Anledning dertil, fordi det forekommer mig, at den ærede Justitsministers Bemærkninger til Lovforslaget i den Stikelse, i hvilken det nu foreligger, har givet tilstrækkelige Oplysninger om den Forskel, der er mellem Lovforslaget nu, og saaledes som det foreslaa for Landstinget i Fjor. Saa vidt jeg skønner, kunde Ministeren egentlig ikke have noget at indvende mod Lovforslaget i dets nuværende Stikelse med Undtagelse af § 38, sidste Stykke, som Ministeren ikke finder at kunne gaa ind paa, og det forekommer ogsaa mig, at der er væsentlige Grunde for at saa dette Stykke udsløjet, dersom man virkelig ønsker Lovforslaget gennemført i denne Samling. Det er jo en finansiell Bestemmelse af meget væsentlig Betydning og efter den ærede Ministers Udtalelser, og navnlig da Finansministeren bestemt modhæfter sig denne Bestemmelse, synes jeg, at vi skulde kunne blive enige om at lade denne Bestemmelse udgaa. Er det ikke fordelagtigst og vigtigst for Be-

folkningen nu at faa et saa godt og i saa mange Henseender længselsfuldt ventet Lovforslag om Evangsauktioner, selv om der kan være Bestemmelser, man kunde ønske anderledes, selv om man maa gaa til en Forandring i § 38, som jeg vil haabe, at Ministeren selv vil foreslaa? Man maa vistnok sige, at Befolkningen er bedst tjent med at saa Lovforslaget, og man kan derfor nære det Haab, at Folketinget vil gaa ind paa denne lille Forandring, som Landstinget foreslaar. Dette finansielle Spørgsmaal staar desuden i nær Forbindelse med Sportereglementet af 1814, som vil være en Del af de Herrer bekendt, og som indeholder Bestemmelser om Sportler for alle mulige Retsshandler og Retsgebyrer og derunder jo ogsaa for Auktionsvæsenet og samtidig med at sige, at man for Øjeblikket renoncerer paa at gaa ind paa dette Spørgsmaal om Auktionsgebyrer eller rettere sagt om, at Halvprocentafgiften skal bortfalde, naar en Ejendom udlægges til Panthaveren, kunde man sige, at det lod man blive liggende, indtil Sportereglementet af 1814 kom under Behandling. Der har længe været Tale om, at det trænger det til, og jeg tør formode og antage, at det ikke vil være længe, inden denne Forordning kommer ind for Landstinget til Forandring. Jeg har ikke taget Ordet, fordi jeg forrige Gang var Ordfører, men den daværende Ordfører er her ikke for Øjeblikket. Jeg vil indskrænke mig til at foreslaa, at man tager Lovforslaget i den Skikelse, hvori det er kommet fra Folketinget med den Forandring, som jeg bestemt antager, at Justitsministeren vil foreslaa. Det er jo et Lovforslag, som har gjort umaadelig Opsigt, og vi erindre fra i Fjor, hvor mange Artikler der kom frem i Dagbladene fra Jurister. Der kom fra Sagførersforeningen lange Betænelinger, og der er kommet een, som jeg først fandt paa mit Bord i Gaar atter fra Sagførersforeningen, men det kan jo ikke nytte, at man bliver ved at komme ind derpaa paa ny og paa ny. Naar man har gennemgaaet Lovforslaget og fundet det heldigt for Befolkningen og heldigt, at det kommer frem, synes jeg, at man skulde blive staaende ved det, som det er.

H. Jørgensen: Som Medlem af Udvalget i Fjor var jeg med til at indstille Forslaget til Vedtagelse med forskellige Ændringer, som jo ogsaa bleve vedtagne i Landstinget. Jeg havde ganske vist et Særstandpunkt paa enkelte mindre væsentlige Punkter, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, da der ikke er blevet rørt ved dem ved Behandlingen i Folketinget i Mar.